

Společné jmění manželů

Prostředky na běžném účtu vedeném peněžním ústavem na základě smlouvy o účtu nejsou v majetku majitele účtu ani jiné osoby, jejíž peníze byly případně na účet vloženy či poukázány, nýbrž v majetku banky, zatímco majitel účtu má pohledávku, jejímž obsahem je mimo jiné právo na výplatu uložených finančních prostředků. Nicméně pohledávka z účtu, jehož majitelem je jeden z manželů, není součástí společného jmění; společným jměním mohou být jen peněžní prostředky z účtu již vybrané, resp. majetková hodnota odpovídající částce uložené na účtu. Navzdory samotné povaze pohledávky vůči peněžnímu ústavu ale soudní praxe běžně při vypořádání SJM společné prostředky uložené na účtu jen jednoho z manželů vypořádává.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky č.j. 22 Cdo 3575/2020-212 ze dne 28.1.2021)

Nejvyšší soud rozhodl ve věci žalobkyně D. P., narozené XY, bytem XY, zastoupené Mgr. M.V., advokátem se sídlem v P., proti žalovanému O. P., narozenému XY, bytem XY, zastoupenému Mgr. Bc. H.V., advokátkou se sídlem v B., o zúžení rozsahu a vypořádání společného jmění manželů, vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 20 C 61/2018, o dovolání žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2020, č. j. 15 Co 42/2020-194, tak, že rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2020, č. j. 15 Co 42/2020-194, se mění tak, že rozsudek Městského soudu v Brně ze dne 2. 10. 2020, č. j. 20 C 61/2018-137, se potvrzuje.

Z odůvodnění:

Žalobkyně se domáhá zúžení společného jmění manželů (SJM) - účastníků řízení - o 910 219,82 Kč a v tomto rozsahu také vypořádání SJM. Tvrdí, že uvedená částka odpovídá celoživotním úsporám účastníků uloženým na účtu vedeném na jméno žalovaného, ke kterým jí žalovaný odňal dispoziční právo; o zúžení SJM žádá z obavy o to, aby žalovaný nevyužil společné prostředky na renovaci domu v jeho soukromém vlastnictví, případně jiným způsobem, nad kterým nemá žalobkyně kontrolu. Žalovaný návrhu oponuje, se zúžením nesouhlasí, SJM by se mělo vypořádat jako celek v souvislosti se zánikem manželství (žalobkyně podala též návrh na rozvod manželství); není marnotratný ani nepodstupuje nepřiměřená rizika a nejsou tak naplněny zákonné důvody pro zúžení SJM.

Městský soud v Brně (soud prvního stupně) rozsudkem ze dne 2. 10. 2020, č. j. 20 C 61/2018-137, zúžil společné jmění manželů - účastníků řízení - „o finanční prostředky 910 219,82 Kč“ (výrok I), do výlučného vlastnictví žalovaného přikázal „finanční prostředky uložené na účtu č. 1044035613/5500“ (výrok II), a uložil žalovanému zaplatit žalobkyni na její podíl 455 109,91 Kč (výrok III). Rozhodl také o náhradě nákladů řízení (výrok IV).

Soud prvního stupně vyšel ze zjištění, že účastníci jsou od roku 1977 manželé a manželství přes prokázané neshody dosud trvá. Mezi účastníky nebylo sporné, že měli společné peněžní prostředky na několika účtech vedených na jméno žalovaného, ke kterým nejprve žalobkyně měla dispoziční právo, žalovaný následně požádal o zrušení dispozičního práva žalobkyně. Po právní stránce soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro zúžení SJM. Nebylo sice prokázáno, že by žalovaný užíval společné prostředky nehospodárně, ani že je používal na opravě své vlastní nemovitosti, nicméně samotná skutečnost, že odňal žalobkyni dispoziční právo k účtu, na kterém jsou finanční prostředky tvořené společnými úsporami ve značné výši, je důvodem návrhu vyhovět.

Krajský soud v Brně jako soud odvolací k odvolání žalovaného rozsudkem ze dne 30. 6. 2020, č. j. 15 Co 42/2020-194, napadený rozsudek soud prvního stupně změnil tak, že žaloba, kterou se žalobkyně domáhá zúžení společného jmění manželů účastníků řízení o finanční prostředky ve výši 910 219,82 Kč a vypořádání této části SJM tak, že do vlastnictví žalovaného případnou finanční prostředky uložené na účtu č. 1044035613/5500 a že žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na její podíl částku 455 109,91 Kč, se zamítá (výrok I); dále rozhodl o náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů (výrok II).

Odvolací soud vyšel ze stejných skutkových zjištění, dospěl však k odlišným právním závěrům. Odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu (jmenovitě rozhodnutí ze 4. 10. 2016, sp. zn. 22 Cdo 373/2015), z něhož citoval: „Samotné oddělené soužití manželů a nezájem o další zachování manželství, jenž je navenek demonstrován probíhajícím rozvodovým řízením, nejsou skutečnostmi, jež by samy o sobě představovaly vážný důvod pro zúžení či zrušení SJM. K nim musí přistoupit skutečnost další, která je svou intenzitou způsobilá ovlivnit manželské majetkové společenství, a to jak co do rozsahu, tak i hodnoty předmětu společného majetku, nebo skutečnost mající vliv na správu společného majetku či hospodaření s ním. Na rozsahu či hodnotu společného majetku tak bude mít nepochybně vliv takové jednání jednoho z manželů, v jehož důsledku dochází k bezdůvodnému rozprodávání či zadlužování společného majetku, k neúměrnému zatěžování majetku, například zástavním právem či jiným způsobem zajištění, popřípadě dochází ke stavu, kdy společný majetek oproti obvyklému běhu věcí, který by bylo možné očekávat, nebude dále rozmnožován. Důvodem negativně postihujícím správu či hospodaření se společným majetkem musí potom být neshoda, která podstatným způsobem využití či nakládání se společnými věcmi či právy ztěžuje do té míry, že je způsobilá přivodit vznik závažné či těžko nahraditelné újmy na věci či právu, na právech jednoho z manželů, popřípadě i na společném majetku jako celku. Závadné jednání jednoho z manželů či podstatná neshoda při hospodaření se společným majetkem musejí být již existující či reálně hrozící a jako takové musejí být soudem nepochybně zjištěny“.

Zopakoval, že nebylo prokázáno nepřiměřené utrácení společných prostředků žalovaným, ani jejich využívání na renovaci nemovitosti ve výlučném vlastnictví žalovaného. Dále zdůraznil, že žalobkyně věděla, že výlučným majitelem účtů je žalovaný a že tudíž její oprávnění je závislé právě na majiteli účtu (žalovaném) a jeho souhlasu, přesto posílala příjmy z výdělečné činnosti i z důchodu na uvedený účet; muselo jít tak být zřejmé, že uvedené oprávnění jí může být majitelem účtu kdykoliv odňato. Pokud tedy žalovaný jako majitel účtu přistoupil k odnětí dispozičního oprávnění žalobkyně, přičemž nic dalšího ve vztahu k vážným důvodům a rozporům ohledně hospodaření se společnými prostředky nebylo prokázáno, nelze to bez dalšího považovat za závažný důvod ve smyslu § 724 odst. 1 zákona č. [89/2012](#) Sb., občanský zákoník (dále „o. z.“), pro zúžení stávajícího rozsahu SJM účastníků.

Zároveň uvedl, že navrhovaný žalobní petit neodpovídá skutkovému vymezení žaloby. Žalobkyně navrhla zúžit SJM o finanční prostředky, přičemž tvrdí, že jde o prostředky na účtu žalovaného, které jsou ve společném jmění manželů. Nejde však o fyzické peněžní prostředky, nýbrž pohledávkou majitele účtu za bankou. Součástí SJM je pohledávka a má-li dojít k zúžení SJM, pak právě o tuto pohledávku, nikoli finanční prostředky či finanční prostředky uložené na účtu. Odvolací soud proto napadené rozhodnutí změnil tak, že žalobu zamítl.

Proti rozhodnutí odvolacího soudu podává žalobkyně (dovolatelka) dovolání, jehož přípustnost opírá o § 237 o. s. ř. a jako dovolací důvod uplatňuje nesprávné právní posouzení věci ve smyslu § 241a odst. 1 o. s. ř. Přípustnost dovolání mají zakládat následující dvě otázky hmotného práva; první nebyla dosud v rozhodovací praxi dovolacího soudu řešena, při řešení druhé se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu:

1) Může být odnětí dispozičního práva k účtům jednoho z manželů (znemožnění správy prostředků ve společném jmění manželů na těchto účtech uložených) vážným důvodem pro zúžení společného

jmění manželů ve smyslu ustanovení § 724 o. z.?

2) Je pohledávka z účtu manžela součástí společného jmění manželů, o které může být společné jmění zúženo?

Řešení první otázky naznačuje již odvolacím soudem citované rozhodnutí Nejvyššího soudu, podle kterého důvodem pro zúžení SJM mohou být skutečnosti svou intenzitou způsobit ovlivnit manželské majetkové společenství tak, že podstatným způsobem ztěžují využití či nakládání se společnými věcmi či právy, a to do té míry, že jsou způsobit přivodit vznik závažné či těžko nahraditelné újmy na věci či právu, na právech jednoho z manželů, popřípadě i na společném majetku jako celku (odkazuje také na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 373/2015). Právě o takové skutečnosti se zjevně jedná; nejde o „prosté odnětí dispozice s účtem“, nýbrž o odnětí možnosti jakkoliv nakládat s finančními prostředky uloženými na účtu, mít o těchto prostředcích přehled, a konečně mít jakýkoliv vliv na to, jak žalovaný s prostředky na účtu naloží. Ostatně v poměrech občanského zákoníku z roku 1964 Nejvyšší soud uvedl, že neshody o podstatných záležitostech hospodaření se společnými věcmi a probíhající řízení o rozvod manželství jsou postačujícími důvody pro zúžení společného jmění manželů (k tomu odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 2211/2004). Odvolací soud dále pominul, že společné jmění manželů je spoluvlastnictvím a práva a povinnosti náležejí oběma manželům; de facto přisvědčil úvaze, podle které je-li disponentem účtu se společnými peněžními prostředky jen jeden z manželů, má také právo se společnými finančními prostředky jakkoli a dle libosti nakládat. Konečně také odborná literatura vychází z názoru, že za závažné důvody pro zúžení SJM ve smyslu § 724 o. z. „lze mj. považovat situaci, kdy manželství spěje k rozvodu a je zde riziko, že se jeden z manželů pokusí společný majetek ukrýt, zatajit či s ním jinak nevhodně naložit“ (Melzer, F., Tégl, P. a kol. Občanský zákoník: velký komentář. Svazek IV, § 655-975 a související společná a přechodná ustanovení. Praha: Leges, 2016., str. 474).

Co se týká druhé otázky, v rozsudku ze dne 22. 10. 2008, sp. zn. 20 Cdo 2175/2007, Nejvyšší soud uvedl, že „pohledávka z účtu, jehož majitelem je jeden z manželů, není součástí společného jmění; společným jměním mohou být jen peněžní prostředky z účtu již vybrané“. Také v rozsudcích ze dne 30. 10. 2013, sp. zn. 22 Cdo 3128/2013, a ze dne 8. 1. 2008, sp. zn. 22 Cdo 2793/2006, hovoří o prostředcích tvořících společné jmění manželů, uložených na účtu jednoho z manželů; z toho plyne, že SJM tvoří právě finanční prostředky uložené na účtu jednoho z manželů, nikoli pohledávka za bankou. To, že pohledávka z účtu manžela je jeho výlučným majetkem a není součástí SJM, také vyplývá z ustanovení § 262b OSŘ, na což upozorňuje i komentářová literatura.

Navrhuje napadené rozhodnutí změnit tak, že rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.

Žalovaný se k dovolání nevyjádřil.

Nejvyšší soud po zjištění, že dovolání je přípustné podle § 237 o. s. ř., že je uplatněn dovolací důvod uvedený v § 241a odst. 1 o. s. ř., a že jsou splněny i další náležitosti dovolání a podmínky dovolacího řízení (zejména § 240 odst. 1 a § 241 o. s. ř.), napadené rozhodnutí přezkoumal a zjistil, že dovolání je důvodné.

Nejvyšší soud posoudil věc podle občanského zákoníku č. [89/2012](#) Sb. – jde o právní poměry týkající se věcných práv, vzniklé za účinnosti tohoto zákona (§ 3028 odst. 1 a 2 o. z.; v podrobnostech srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 4. 10. 2016, sp. zn. 22 Cdo 373/2015).

Obě výše uvedené otázky vymezené dovolatelkou jako důvod přípustnosti zakládají přípustnost dovolání. První nebyla dosud v rozhodovací praxi dovolacího soudu řešena, při řešení druhé se odvolací soud (zčásti) odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu. Tím, že obě otázky

posoudil odvolací soud nesprávně, je založena i důvodnost dovolání.

K otázce, zda může být odnětí dispozičního práva k účtům jednoho z manželů (znemožnění správy prostředků ve společném jmění manželů na těchto účtech uložených) vážným důvodem pro zúžení společného jmění manželů ve smyslu ustanovení § 724 o. z.

Podle § 724 odst. 1 o. z. je-li pro to závažný důvod, soud na návrh manžela společné jmění zruší nebo zúží jeho stávající rozsah. Podle § 724 odst. 2 o. z. závažným důvodem je vždy skutečnost, že manželův věřitel požaduje zajištění své pohledávky v rozsahu přesahujícím hodnotu toho, co náleží výhradně tomuto manželu, že manžela lze považovat za marnotratného, jakož i to, že manžel soustavně nebo opakovaně podstupuje nepřiměřená rizika. Jako závažný důvod může být shledáno také to, že manžel začal podnikat nebo že se stal neomezeně ručícím společníkem právnické osoby.

Nalézací soudy správně uvedly, že výčet důvodů zúžení SJM v § 724 odst. 2 o. z. je demonstrativní; soud může SJM zúžit i z jiných důvodů. Stejně jako v jiných řízeních o vydání konstitutivního rozhodnutí, ve kterých hmotné právo upravuje podmínky pro vznik, změnu či zrušení práva jen rámcově a dává široký prostor pro úvahu soudu, jsou v hraničních případech dány skutečnosti, umožňující s jistou mírou přesvědčivosti zdůvodnit různá řešení. Rozhodnutí ve věci je tak v zásadě na úvaze soudu, která však musí být řádně odůvodněna a nesmí být zjevně nepřiměřená (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. 6. 2010, sp. zn. 22 Cdo 2595/2008); dovolací soud by pak úvahy soudů rozhodujících v nalézacím řízení mohl zpochybnit jen v případě, že by byly zjevně nepřiměřené (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 6. 2014, sp. zn. 22 Cdo 1344/2012; k rozhodnutí o zúžení SJM viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. 9. 2005, sp. zn. 22 Cdo 2211/2004, a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 4. 10. 2016, sp. zn. 22 Cdo 373/2015, na která rovněž odkazuje dovolatelka).

K důvodům pro zúžení společného jmění manželů soudem se v poměrech nové právní úpravy dovolací soud stručně vyjádřil již v usnesení ze dne 4. 10. 2016, sp. zn. 22 Cdo 373/2015, z něhož obsáhle cituje jak odvolací soud, tak dovolatelka, každý však s jiným závěrem. Dovolací soud v něm nejprve odkázal na starší judikaturu, která v poměrech konkrétní věci shledala skutečnosti pro zúžení společného jmění manželů v dlouhodobém nevedení společné domácnosti, neshodě na podstatných záležitostech hospodaření se společnými věcmi a probíhajícím řízení o rozvod manželství, s tím, že účastníci řízení si při hospodaření se společným majetkem neposkytovali potřebné informace a nespolečně pracovali (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. 9. 2005, sp. zn. 22 Cdo 2221/2004); s těmito důvody se dovolací soud ztotožnil i v poměrech nové právní úpravy.

Připomněl také, že judikatorně vymezené důvody pro zúžení SJM „jsou doplňovány v odborné literatuře dalšími možnými případy, například závadným chováním jednoho z manželů k nezletilým dětem (Švestka, J., Spáčil, J., Marta Škárová, M., Hulmák, M. a kolektiv Občanský zákoník I, 2. vydání, Praha 2009, s. 990), marnotratným či sobeckým nakládáním společnými prostředky jedním z manželů, absencí podílu manžela na nabývání společného majetku (Kratochvíl, Z. Nové občanské právo, Praha: Orbis, 1965, s. 242) nebo gamblerstvím, alkoholismem, drogovou závislostí, popřípadě ztrátou či snížením způsobilosti rozeznat závadnost vlastního jednání ke škodě majetku v SJM (Radvanová, S., Zuklínová, M. Kurs občanského práva - Instituty rodinného práva. Praha: C. H. Beck. 2009, s. 51).“

V již jednou citovaném závěru pak dovolací soud shrnuje, že samotné oddělené soužití manželů a nezáměr o další zachování manželství, jenž je navenek demonstrován probíhajícím rozvodovým řízením, nejsou skutečnostmi, které by samy o sobě představovaly vážný důvod pro zúžení či zrušení SJM. Přistoupí-li k nim však skutečnost další, která je způsobilá negativně ovlivnit manželské majetkové společenství, může se jednat o závažný důvod ve smyslu § 724 o. z. ke zúžení SJM. Rovněž poznamenal, že takovým závažným důvodem může být neshoda, která podstatným způsobem ztěžuje využití či nakládání se společnými věcmi či právy do té míry, že je způsobilá přivodit vznik závažné či

těžko nahraditelné újmy na věci či právu, na právech jednoho z manželů, popřípadě i na společném majetku jako celku.

K existenci závažných důvodů pro zúžení SJM se vyslovila i nejnovější komentářová literatura; ta (inspirována polskou doktrínou) spatřuje závažné důvody ve vzniku takové situace, která v konkrétních faktických okolnostech způsobuje, že další trvání společného majetku může znamenat narušení či vážné ohrožení majetkových zájmů jednoho z manželů, jakož i zájmů rodiny (Melzer, F., Tégl, P. a kol. Občanský zákoník: velký komentář. Svazek IV, díl I § 655-793. Praha: Leges, 2016, str. 474).

Tento závěr považuje dovolací soud za přílehlavý a pro úplnost dodává: Při zvážení, zda jde o „závažný důvod“ ve smyslu § 724 odst. 1 o. z., jde o posouzení, zda žalujícím manželem tvrzené důvody jsou objektivně způsobilé přivodit dostatečně závažnou újmu na právech manželů, případně na majetku náležejícím do společného jmění; mělo-li by jít o důvody (tvrzená rizika hrozící majetkovým hodnotám v SJM) objektivně nezpůsobilé přivodit závažnou újmu, nýbrž jen újmu zanedbatelnou, pak není důvod pro autoritativní rozhodnutí soudu a s ním spojený zásah do práv druhého manžela; řešení je tak v souladu se zásadami soukromého práva ponecháno na uvážení manželů. Výklad § 724 odst. 1 o. z. totiž musí především respektovat účel právní normy, jímž je ochrana společného jmění manželů před důsledky jednání některého z manželů (viz Králík, M. in Petrov, J., Výtisk, M., Beran, V. a kol., Občanský zákoník. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, str. 757). Bez významu není ani skutečnost, že ustanovení § 724 odst. 1 o. z. je (oproti předchozí úpravě v občanském zákoníku č. [40/1964](#) Sb. nově) formulováno tak, že soud při naplnění zákonných podmínek žalobě vyhoví („soud společné jmění zúží“), není mu dán prostor pro uvážení; ten má pouze v posouzení míry závažnosti tvrzeného důvodu pro zúžení SJM.

V kontextu uvedeného nemá dovolací soud pochyb o tom, že situace, kdy jeden z manželů znemožní druhému nakládat se společnými finančními prostředky, spolurozhodovat o jejich nakládání a mít o jejich výši a využití přehled, je právě tou skutečností, která společně s neshodami na podstatných záležitostech hospodaření se společnými věcmi, nezájmem o obnovu manželského soužití a odděleným hospodařením již postačí k závěru o existenci závažného důvodu k zúžení SJM ve smyslu § 724 odst. 1 o. z. Je zde totiž taková neshoda ohledně hospodaření s majetkem náležejícím do SJM, která je způsobilá přivodit vznik závažné či těžko nahraditelné újmy na právech dovolatelky. Je-li dovolatelka zcela odkázána na vůli žalovaného při správě celoživotních společných úspor náležejících do SJM, přičemž žalovaný dal najevo, že dovolatelce spolurozhodování, případně nakládání s těmito prostředky do vypořádání SJM neumožní, již tím je bezpochyby založeno riziko závažné újmy na právech dovolatelky a není již dále podstatné, že nebyla prokázána tvrzení ohledně nepřiměřeného utrácení společných prostředků žalovaným, ani jejich využívání na renovaci nemovitosti ve výlučném vlastnictví žalovaného. Závěry odvolacího soudu ohledně existence závažného důvodu pro zúžení SJM tak jsou nepřiměřené a tudíž nesprávné.

Za zcela nepřípadnou pak dovolací soud považuje argumentaci, podle které dovolatelka musela s nastalou situací počítat. Jakkoli se zde odvolací soud již zřejmě vztahoval k druhému důvodu zamítnutí žaloby a poukazyval na skutečnost, že v závazkovém vztahu s bankou je pouze žalovaný (k tomu viz dále), dovolatelce je třeba přisvědčit, že nemůže jít o skutečnost mající vliv na existenci závažného důvodu k zúžení SJM podle § 724 o. z. Manželé mají v manželství rovné postavení a rovná práva a jsou povinni se vzájemně podporovat (§ 687 odst. 1 a 2 o. z.), a to i v případě, že nemají rodinnou domácnost (§ 691 odst. 1 o. z.). O záležitostech rodiny se mají manželé dohodnout (§ 692 odst. 1 o. z.), včetně správy společného majetku (§ 713 odst. 1 o. z.). Povinnosti a práva spojená se společným jměním nebo jeho součástími přitom náleží oběma manželům společně a nerozdílně, a společně a nerozdílně jsou manželé oprávněni a povinni také z právního jednání týkajícího se společného jmění (§ 713 odst. 2 a 3 o. z.). Také proto nelze tvrdit, že zrušení dispozičního oprávnění dovolatelky k účtu žalovaného nehraje významnou roli v úvaze o existenci vážného důvodu pro

zúžení SJM; odvolací soud nedocenil, že zde nejde o pouhé „dispoziční oprávnění k účtu“, nýbrž o situaci, kdy jeden z manželů v rozporu s výše uvedenými zákonnými ustanoveními znemožní druhému nakládat se společnými finančními prostředky, spolurozhodovat o jejich nakládání a mít přehled o jejich výši a využití.

K otázce, zda je pohledávka z účtu manžela součástí společného jmění manželů, o které může být společné jmění zúženo

Odvolací soud se při posouzení této otázky odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu, kterou přílehavě cituje dovolatelka.

Odvolací soud správně poukázal na skutečnost, že prostředky na běžném účtu vedeném peněžním ústavem na základě smlouvy o účtu nejsou v majetku majitele účtu ani jiné osoby, jejíž peníze byly případně na účet vloženy či poukázány, nýbrž v majetku banky, zatímco majitel účtu má pohledávku, jejímž obsahem je mimo jiné právo na výplatu uložených finančních prostředků (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. 4. 2016, sp. zn. 28 Cdo 4844/2015).

Nicméně pohledávka z účtu, jehož majitelem je jeden z manželů, není součástí společného jmění; společným jměním mohou být jen peněžní prostředky z účtu již vybrané (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22. 10. 2008, sp. zn. 20 Cdo 2175/2007), resp. majetková hodnota odpovídající částce uložené na účtu. Ostatně navzdory samotné povaze pohledávky vůči peněžnímu ústavu soudní praxe běžně při vypořádání SJM společné prostředky uložené na účtu jen jednoho z manželů vypořádává.

Formulace petitu žaloby, v němž žalobkyně požaduje zúžení SJM účastníků řízení o finanční prostředky v určité výši, je tedy správná a odpovídá skutkovému vymezení žaloby.

Dosavadní výsledky řízení umožňují dovolacímu soudu rozhodnout; protože ve věci jsou dány závažné důvody pro zúžení SJM, Nejvyšší soud změnil napadené rozhodnutí tak, že potvrdil rozhodnutí soudu prvního stupně [§ 243d písm. b) o. s. ř.].

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Daňová exekuce](#)
- [Cenové rozhodnutí rozporné se zákonem](#)
- [Autonomie vůle](#)
- [Adhezní nárok \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Zmatečnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Střídavá péče](#)
- [Restituce](#)
- [Majetková podstata \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhrada škody \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předběžné opatření](#)